

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky **L., rod. S.**, bytom R. proti odporcovi **Mestskej časti Košice – Nad jazerom**, Textilná 6, Košice, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 22.10.2007 č. 2407/2007-OBS, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/32/2008 - 13 zo dňa 23. januára 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/32/2008 - 13 zo dňa 23. januára 2009 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e** s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia bude vec **p o s t ú p e n á** Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky.

Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach potvrdil rozhodnutie odporcu z 22.10.2007 č. 2407/2007-OBS. Uvedeným rozhodnutím odporca rozhodol tak, že navrhovateľku uznal vinnou z priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov v nadväznosti na § 8 ods. 1 písm. c/ Všeobecne záväzného nariadenia Miestnej časti Košice – Nad jazerom č. 26, ktorého sa dopustila tým, že neohlásila, že jej pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý, alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi a uložil jej pokutu vo výške 2 000,--Sk podľa § 7 ods. 3 písm. b/ zákona č. 282/2002 Z. z. a podľa § 9 ods. 2 Všeobecne záväzného nariadenia Mestskej časti Košice – Nad jazerom č. 26.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že navrhovateľka sa dopustila priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 282/2002 Z. z., t. j. že konanie navrhovateľky napĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku, pretože navrhovateľka neohlásila, že jej pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý, alebo vyprovokovaný, alebo psa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi. Ďalej uviedol, že sankcia za priestupok bola uložená v rozmedzí uvedenom v § 7 ods. 3 zákona č. 282/2002 Z. z., pričom správny orgán prihliadol na závažnosť a následky protiprávneho konania navrhovateľky v zmysle § 7 ods. 5 citovaného zákona. Z vyššie uvedených dôvodov dospel krajský súd k záveru, že rozhodnutie odporcu, ako aj jeho postup v rozsahoch a dôvodoch uvedených v návrhu, sú v súlade so zákonom, preto rozhodnutie odporcu ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že podľa zákona č. 282/2002 Z. z. § 3 ods. 4 každú zmenu skutočností a údajov, ktoré sa zapisujú do evidencie, je držiteľ psa do 30 dní od zmeny skutočností alebo údajov, povinný oznámiť obci, alebo kde má byť pes evidovaný. Z tohto ustanovenia jasne vyplýva, že ona nebola povinná túto skutočnosť oznámiť Mestskej časti Košice – Nad jazerom, z čoho bola aj obvinená, ale v tej obci, kde je jej pes vedený v evidencii. Keďže jej pes je vedený v evidencii v obci V., okres T., o čom predložila do spisu potvrdenie o zaplatení poplatku za psa, Mestská časť Košice – Nad jazerom postupovala v rozpore so zákonom č. 282/2002 Z. z., keďže skutočnosť, že jej pes niekoho pohrýzol, nie je povinná oznamovať v dvoch obciach, ale iba v tej obci, kde je jej pes evidovaný. Nemala preto povinnosť oznámiť Mestskej časti Košice – Nad jazerom skutočnosť, že jej pes pohrýzol človeka. Žiadala preto, aby odvolací súd zrušil rozsudok, v ktorom bola uznaná za vinnú z priestupku.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky uviedol, že menovanej bola uložená pokuta v súlade so zákonom č. 282/2002 Z. z. a Všeobecne záväzným nariadením Mestskej časti Košice – Nad jazerom (§ 8 ods. 1 písm. c/), keď menovaná skutok priznala. Uviedla, že mestská časť postupovala v zmysle zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, § 55, kde sa uvádza, že na prejednanie priestupku je miestne príslušný správny orgán, v ktorého územnom obvode bol priestupok spáchaný a tiež v súlade s § 7 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľky (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

Predmetom odvolaním napadnutého rozhodnutia obce bolo rozhodnutie o priestupku podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov.

Podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 282/2002 Z. z. priestupku sa dopustí ten, kto neohlási, že pes pohrýzol človeka bez toho, aby bol sám napadnutý alebo vyprovokovaný, ak sa nepoužil v nutnej obrane alebo v krajnej núdzi.

Za priestupok podľa § 7 ods. 1 písm. c/ zákona č. 282/2002 Z. z. obec uloží pokutu do 5.000,--Sk (165,97 eura) a ak sa držiteľ psa alebo ten, kto psa vedie, dopustí priestupku opakovane, možno mu uložiť pokutu do výšky dvojnásobku pokút uvedených v odseku 3 (§ 7 ods. 8 zákona č. 282/2002 Z. z.).

Podľa § 1 ods. 1 veta prvá zákona č. 369/1990 Zb. zo 6. septembra 1990 o obecnom zriadení, ktorý nadobudol účinnosť dňom 24. novembra 1990, obec je samostatný územný samosprávny a správny celok Slovenskej republiky; združuje osoby, ktoré majú na jej území trvalý pobyt.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 416/2001 Z. z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce a na vyššie územné celky, v znení zákona účinného od 1.1.2002 ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Zákonodarca u obci rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce.

Podľa § 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (zákon nadobudol účinnosť dňom 1. októbra 1990) orgány štátnej správy Slovenskej republiky a obce vedú občanov k tomu, aby dodržiavali zákony a ostatné právne predpisy a rešpektovali práva spoluobčanov; dbajú najmä o to, aby občania nesťažovali plnenie úloh štátnej správy a obcí a nenarúšali verejný poriadok a občianske spolunažívanie.

Ustanovenie § 52 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom od 1. januára 2004 do 31. januára 2009 priamo zaraďovalo obce medzi **správne orgány** prejednávajúce priestupky (§ 52 písm. c/).

Toto ustanovenie bolo síce s účinnosťou od 1. februára 2009 zmenené, avšak naďalej podľa § 86 písm. b/ zákona č. 372/1990 Zb. v blokovom konaní môžu obce prejednávať priestupky proti verejnému poriadku podľa § 47 a 48, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49, priestupky proti majetku podľa § 50, ako aj priestupky proti poriadku v správe vykonávanej obcou (§ 21 ods. 1, § 24 ods. 1 písm. c/, § 26 ods. 1, § 27 ods. 1 písm. b/, § 30 ods. 1, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1, § 35 ods. 1, § 45 a 46) a **priestupky porušenia všeobecne záväzného nariadenia obce**.

Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb. ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní /správny poriadok/ v znení neskorších predpisov /ďalej len „správny poriadok“/).

Všeobecný predpis o správnom konaní sa vzťahuje i na konanie o ukladaní pokút podľa zákona č. 282/2002 Z. z. (§ 7 ods. 6 zákona č. 282/2002 Z. z.).

Podľa § 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. návrh na preskúmanie rozhodnutia o priestupku súdom možno podať až po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku v správnom konaní.

Vychádzajúc z vyššie citovaných a uvedených zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu), tzn. že v konaní o priestupku má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy (pozri napr. aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 4. decembra 2008 vo veci sp. zn. 8Nds 5/2008 – www.supcourt.gov.sk), i keď to zákon o priestupkoch v znení účinnom od 1.2.2009 ani zákon č. 282/2002 Z. z. výslovne neurčujú.

Takto potom o odvolaní proti rozhodnutiu obce (starostu obce, primátora obce) o priestupku rozhoduje orgán štátu príslušný podľa osobitných predpisov, a tým je podľa zákona č. 254/2007 Z. z. o zrušení krajských úradov, ktoré o odvolaní rozhodovali do 30.09.2007 Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu je preskúmateľné súdom na základe žaloby (§ 83 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. a § 247 a nasl. OSP).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky musel podľa ustanovení § 250ja ods. 3 a § 221 ods. 1 písm. a/ OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP rozsudok

Krajského súdu v Košiciach zrušiť a konanie podľa § 221 ods. 2 OSP v spojení s § 246 ods. 1 veta prvá OSP a § 250d ods. 3 OSP zastaviť. Zároveň, aby navrhovateľka v dôsledku nesprávneho poučenia zo strany odporcu neutrpela ujmu na svojich právach, vyslovil v súlade s ustanovením § 104 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, že po právoplatnosti uznesenia postúpi vec Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky ako orgánu oprávnenému rozhodnúť o odvolaní navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu v priestupkovej veci navrhovateľky.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 224 ods. 1 OSP a § 146 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP v súlade s ktorým, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak bolo konanie zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 10. marca 2010

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth